

**THE GHASSAN KANAFANI
CULTURAL FOUNDATION**

مؤسسة غسان
كنافي الثقافية

بجوب علم وخبر رقم ٢٣٦ / أ
ص. ب: ٣٧٥ / ١٣٥ شوران
بيروت - لبنان

Beirut, april 1988.

Kære venner,

I dag kørte jeg ad kystvejen fra Beirut til Saida for at besøge vores børnehave i Ain Al Helweh lejren.

På denne tid af året er vejen sydpå kantet med kønne gule blomster og røde valmuer. Ind imellem bananplantager og appelsinlunde er der grønne marker af salat, kål, løg o.a. grøntsager og yderst ude det blå Middelhav. Libanons natur er utrolig smuk og frodig, men er p.g.a. borgerkrig, israelske invasioner og aggressioner i løbet af de sidste 13 år blevet skæmmet af hundredvis af nutidige ruiner i store dele af landet.

I sidste uge var jeg nogle dage i Tripoli, Nord-Libanons hovedstad. Ghassan Kanafanis Kulturfond har børnehaver i de to nærliggende palæstinensiske flygtningelejre, Badawi og Nahr Al Bared. Tripoli er en smuk gammel by, og der var en egen stemning, da muslimernes hellige måned, Rhamadanen, hvor der fastes fra solopgang til solnedgang, var i sin første uge. Det var lørdag middag; uden varsel eksploderede en bombe (40 kg dynamit) i en bil i det overfyldte grøntsagsmarked i den gamle bydel. Indtil nu er der fundet 67 dræbte og over hundrede sårede. Tragedien i Tripoli skete ugen efter mordet på Abu Jihad i Tunis - hvem mon udløste eksplosionen i Tripoli?

Vi ved hvem der stod bag mordet den 8. juli 1972 på Ghassan Kanafani. Det var den israelske efterretningstjeneste, Mossad... Hans pen var for farlig. Med pennen som våben kæmpede Ghassan for sit folks rettigheder mod dets fjender. Længe før sin død blev Ghassan Kanafani regnet som en af de mest betydningsfulde arabiske forfattere. Hans noveller og romaner er dybt rodfæstede i arabisk og palæstinensisk kultur, men takket være hans store litterære talent berører de alle som læser dem, og de vedbliver at fortælle verden om det palæstinensiske folks tragedie og kamp.

Unge palæstinensere i Gaza og på Vestbredden, som de seneste fem måneder har kæmpet for deres folks rettigheder med sten som

våben mod den israelske besættelsesmagts kugleregn, har læst Ghassan Kanafanis noveller, romaner og politiske essays...

+ + + +
+

1987 blev et meget vanskeligt år i Libanon, ikke mindst for befolkningen i de palæstinensiske flygtningelejre i Beiruts sydlige forstæder og Syd-Libanon. De var under konstant belejring med daglige bombardementer fra november 1986 til maj 1987. Der var kolossale ødelæggelser og flere hundrede dræbte og sårede. I Shatilalejren står ikke et helt hus tilbage, men fortsat bor over 3000 mennesker i ruinerne. Belejringen af de palæstinensiske lejre resulterede i at tusindvis af mennesker, hovedsagelig kvinder og børn, blev nødsaget til at flygte fra deres hjem. De blev midlertidigt indkvarteret under ekstremt dårlige forhold i skoler, kældre og ufuldendte bygninger i Beirut- og Saida-området.

Nødhjælpsarbejde for "displaced" familier.

I samarbejde med fem andre velfærdsorganisationer startede Ghassan Kanafanis Kulturfond i december 1986 "mobile børnehaver" for over 150 børn i Saida-området. Medarbejdere fra de deltagende organisationer bragte legetøj, papir og farver med sig og arbejdede med børnene på de steder, hvor de var blevet indkvarteret. Børnene fik også et dagligt måltid mad, og mødre og ældre søskende blev involverede i arbejdet. De "mobile børnehaver" fortsatte indtil juli 1987, da størstedelen af de flygtede familier vendte tilbage til deres mere eller mindre ødelagte huse i lejrene.

Ghassan Kanafanis Kulturfond fik støtte fra Folkekirkens Nødhjælp og den hollandske organisation NOVIB til arbejdet med de "mobile børnehaver" og til at yde økonomisk støtte til 245 familier - ialt 1350 "displaced" personer i Beirut- og Saida-området.

Belejringen af de palæstinensiske lejre blev hævet i maj 1987, men endnu er der ikke givet tilladelse til at føre bygningsmaterialer ind til genopbygning af huse, børnehaver, klinikker o.a. sociale institutioner. Foreløbig er kun hospitaler og moskeer blevet delvis genopbygget.

Ghassan Kanafanis Kulturfonds børnehaver.

Vi måtte konstatere, at vores lille børnehave i Rashediyeh-lejren i Syd-Libanon var blevet stærkt beskadiget under belejringen. To rum er helt ødelagt, og de andre rum har dybe revner i murene. Børnehaven skal nu genopbygges for anden gang. Under den israelske invasion i 1982 blev den helt ødelagt. Vi er ved at købe et lille tilstødende hus med en have for at udvide børnehaven og forbedre forholdene for børn og voksne. I oktober åbnede vi en lille midlertidig "nødbørnehave" i lokaler, som tilhører en organisation der arbejder med forældreløse børn. Vi bruger lokalerne om formiddagen. Når der bliver givet tilladelse til at bringe bygningsmaterialer ind, begynder vi genopbygningen af vores børnehave i Rashediyeh-lejren.

Ghassan Kanafanis Kulturfonds Børnehave i Ain Al Helweh-lejren, Saida, blev stærkt beskadiget i foråret 1987 under et israelsk luftangreb på et nærliggende hus. Vinduer og døre blev blæst ud og meget inventar ødelagt. Angrebet skete tidligt om morgenen - heldigvis var hverken personalet eller børnene ankommet til børnehaven.

Til trods for at Ain Al Helweh-lejren ikke var under direkte belejring, har vi foreløbig kun udført det mest nødvendige reparationsarbejde på børnehaven. Området har siden slutningen af 1986 været udsat for AMAL-militsens bombardementer fra bjerglandsbyen Magdoujeh. Beskyttelsesrummet er blevet indrettet for to grupper børn, og vi benytter kun de grupperum i selve børnehaven, som ikke er udsat for direkte beskydning. Mange familier tør for tiden ikke sende deres børn til vores børnehave, og mens der under "normale" forhold kommer 300 børn om dagen (to skift), har vi nu kun ca. 100 børn. Den nyoprettede afdeling for mentalt handicappede børn i Ain Al Helweh-børnehaven blev også beskadiget, og vor norske børnehavepædagog blev hjemkaldt. Hun ophørte med sit arbejde i januar 1987, men vore lærere fortsatte midlertidigt arbejdet med børnene. Januar 1988 blev en dansk børnehavepædagog ansat, og han leder nu det daglige arbejde med de 10 børn og uddanner vor lokale stab. Norsk Redd Barna støtter fortsat dette projekt, som på trods af store vanskeligheder fungerer fint.

Vore fem "dagplejemødre" har fortsat små børnehaver i deres hjem for deres egne og naboernes små børn. Dette projekt er støttet af UNICEF, som også støtter de årlige sommeraktiviteter for 900 børn (6-12 år) i Ain Al Helweh-lejren. Vi kunne desværre ikke stille vores børnehaver til rådighed for disse aktiviteter p.g.a. dens udsatte position, men alle vore lærere deltog i arbejdet.

Der synes nu at være håb om en løsning på problemerne omkring Magdoujeh-landsbyen samt en forbedring af situationen i Ain Al Helweh-området mellem AMAL-militsen og palæstinenserne. På den anden side forventer man fortsatte israelske angreb - den israelske terror mod civilbefolkningen i libanesiske landsbyer og palæstinensiske lejre er aldrig ophørt.

Børnehaverne i Nord-Libanon, Tripoli.

Ghassan Kanafanis Kulturfonds børnehaver i det nordlige Libanon har heldigvis fungeret fint i hele 1987. Der er fortsat 150 børn i Badawi-børnehaven og 200 børn i Nahr Al Bared-børnehaven. Personalet gør en virkelig god indsats for at børnene skal have det så godt som muligt i de fire timer om dagen, de tilbringer i vores børnehaver.

Til trods for at der nu findes 14 børnehaver oprettet af forskellige organisationer i de to lejre, er der stadig behov for flere børnehaverpladser. Lejrene er tæt befolkede, da mange palæstinensiske flygtninge fra lejrene i Beirut og Syd-Libanon er flygtet til Badawi og Nahr Al Bared i årene efter den israelske invasion i 1982 og p.g.a. de gentagne belejringer. Nahr Al Bared-lejren er specielt overfyldt med 30.000-40.000 indbyggere.

Børnehaverne i Beirut.

Under den seks måneder lange belejring af Bourj Barajneh-lejren i Beirut blev den ca. 40% ødelagt. Vores børnehaver blev også beskadiget, men vi var i stand til at reparere det mest nødvendige med de materialer, som fandtes i lejren, og vore lærere kunne tage legetøj o.a. med ind i lejren. Børnehaven blev åbnet i juli 1987 for 60 børn. Når der bliver

givet tilladelse til at bringe bygningsmaterialer ind, skal der udføres mere reparationsarbejde og bygges en etage ovenpå, eller hvis det er muligt skal der købes et hus med have i lejren.

Når krigen i Libanon er forbi, vil vi gennemføre vort "gamle" projekt - en ny og stor børnehave for 300 børn uden for Bourj Barajneh-lejren på det stykke land, vi har fået som gave i 1981. Vort mål er at bygge denne børnehave for palæstinensiske børn fra lejren og libanesiske børn fra de nærliggende slumområder.

Vores børnehave i Mar Elias-lejren, Beirut, som blev oprettet i 1981 med støtte fra Folkekirkens Nødhjælp, har fungeret fint i hele 1987. En del af udgifterne til personale og materialer blev dækket af de penge, som Kanafani-Fondens danske støttekomité har indsamlet. Vi har ca. 100 børn indskrevet i børnehaven - en del af børnene kommer fra områder uden for lejren sammen med deres ældre søskende, som går i UNWRA-skolen lige i nærheden. Også nogle libanesiske børn kommer til vores børnehave i Mar Elias-lejren, da familierne ikke har råd til at sende dem i libanesiske børnehaver. Den uhyre forringelse af købekraften for det libanesiske pund har bevirket, at utrolig mange mennesker nu er virkelig fattige.

Arbejdet i Mar Elias rehabiliteringsbørnehave for fysisk handicappede børn blev startet i september 1986 under ledelse af en svensk børnehavepædagog. Samtidig gennemførte hun et intensivt 9-måneders træningsprogram med vore lokale lærere for at forberede dem til selv at fortsætte projektet, da hun måtte tage tilbage til arbejde i Sverige juli 1987. De ti libanesiske og palæstinensiske børn i alderen 3-9 år bliver daglig kørt til og fra børnehaven - de kommer fra forskellige distrikter i Vest-Beirut. Vi har mange børn på venteliste, men har indtil videre ikke kapacitet til at modtage flere. En libanesiske fysioterapeut arbejder to timer om dagen med børnene, og en libanesiske læge kommer en gang om ugen. Projektet er støttet af svensk Rädda Barnen, og Folkekirkens Nødhjælp har stillet penge til rådighed for yderligere et års ansættelse af en specialuddannet pædagog eller ergoterapeut for handicappede børn. Desværre har vi endnu ikke fundet den rette person til dette

arbejde. En af grundene er nok, at de fleste er bange for at komme til Libanon p.g.a. situationen her, men vi håber det må lykkes meget snart.

KG Resource Center (Pædagogisk Uddannelses-Center).

KG Resource Center er tilknyttet Ghassan Kanafanis Kulturfond. Komiteen er dannet af seks aktive medlemmer, alle børnehavepædagoger. I januar 1987 gav OXFAM UK økonomisk støtte til køb og indretning af et hus i Mar Elias-lejren i Beirut. Ombygning og indretning er foretaget i løbet af året, og UNICEF har dækket udgifter til materialer, udstyr og nødvendige møbler samt til ansættelse af en daglig koordinator.

I løbet af 1987 arrangerede medlemmer af KG Resource Center træningskurser for lærere fra GKKFs børnehaver o.a. børnehaver i Ain Al Helweh-lejren, Saida, og Badawi/Nahr Al Bared-lejrene i Tripoli. Ialt deltog 52 lærere i disse kurser, som hvert strakte sig over tre uger.

En dansk konsulent - børnehavepædagog og seminarielærer - er tilknyttet KG Resource Center. Folkekirkeens Nødhjælp har ydet støtte til dækning af løn o.a. udgifter for den danske konsulent for en periode af et år.

Komiteen for KG Resource Center har planer om sammen med den danske konsulent at starte en to-årig uddannelse til børnehavepædagog. Tilbudet vil blive givet til ca. 25 unge kvinder og piger, som arbejder i børnehaver i de palæstinensiske lejre og libanesiske slumområder. Vi søger nu økonomisk støtte fra internationale organisationer til driften og håber at kunne etablere den to-årige uddannelse fremover. GKKFs børnehave og rehabiliterings-børnehaven i Mar Elias-lejren vil blive brugt som observations- og praktiksteder for de studerende.

Kære Venner,

Vi beundrer den palæstinensiske befolknings modige oprør i Gaza og på Vestbredden mod den israelske militærmagts 21 år lange besættelse. Vi håber, at 1988 er begyndelsen til en retfærdig løsning på det palæstinensiske folks 40 år lange tragedie...

På vegne af Ghassan Kanafanis Kulturfonds ledelse, vore lærere o.a. medarbejdere samt alle vore børn sender jeg hermed vore varme hilsener og takker jer for den fortsatte støtte til vort arbejde i Libanon.

Anni Kanafani